

ՍԻՈՆ, ՀԱՅ ԱՄՍԱԳԻՐ

Դ. ՏԱՐԻ—ՆՈՐ ՇՐՋԱՆ

1930 — ՅՈՒՆՈՒՍ

ԹԻԻ—1

ԿՈՆԴԱԿ ՕՐՀՆՈՒԹԵԱՆ(*)

ԿՆԻՔ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ

ԳԼՈՐԳ ԾԱՌԱՅ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԵՒ ԱՆՀԱՍԱՆԵԼԻ ԿԱՄՕՔՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԵՊԻՍԿՈՊՈՒՄԱՊԵՏ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ, ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐԺ ՀԱՄԱԶԳԱԿԱՆ ՆԱԽԱՄԵՏԱՐ ԱԹՈՌՈՅ ԱՐԱՐԱՏԵԱՆ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ՄԱՅՐ ԵԿԵԼԵՅԻՈՅ ՍՐԲՈՅ ԷԶՄԵԱՅՆԻ,

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻ ՊԱՏՐԻԱՐԺԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈՒ ՏԵՂԻՈՅՆ ՍԱԳԽՄԱՅ ՇՆՈՐՀԱԶԱՐԴ ՏԵԱՌՆ ԵՂԻՇԷ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ ԴՈՒՐԵԱՆ, ՀԱՐԱԶՈՏԻ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՅ ԿԱԹՈՂԻԿԷ Ս. ԷԶՄԵԱՅՆԻ ԵՒ ՀՈԳԵԾԻՆ ԵՂԲՐ ՄԵՐՈՒՄ ԽՆԴԱԼ Ի ՏԷՐ:

Ի նամակէ Լիազօր Ներկայացուցչի Մերոյ յԵւրօպա՝ Տ. Թորգոմ Արքեպիսկոպոսի՝ զոր ստացաւ աւս ի 21-ն Հոկտեմբերի տարւոյս, իրազեկ եղաւ եթէ Միաբանութիւն Ուխտին Ս. Երուսաղեմի եւ նախկին առակեալ Քո յղացեալ են յաւերժացուցանել զյիսնամեայ արիաջան զործունէութիւն Քո յոքելեան հանդիսիւ այսօր ի 27-ն Հոկտեմբերի տարւոյս:

Երկարածից ամբ անխոնջ աշխատութեան Քո յուսուցչական ասպարիզի, ի վարդապետական քարոզչութեան, ի վարչական ղեկավարութեան հոգեւոր զործոց, ի ծանու պաշտաման Պատրիարքութեան նախ ի Կոստանդնուպոլիս եւ զարդիս ի Ս. Երուսաղեմ, խոնուն, իմաստուն եւ համես ընթացք Քո ի մեծաւորական կեանս, առ ինչ են ձգեալ զսէր եւ համակրութիւն այնոցիկ անձանց, որք ունկնդրելով իմաստալից եւ հոգեւունջ քարոզաց քոց յեկեղեցիս, հաստատեալ են ի հաւաստ իւրեանց զառնալով ի քիւր հանապարհաց առ բարին եւ առաքինին. այլ եւ յուսուցչական ասպարիզի բնասուր ընդունակութեամբ քոյով եւ նոխացեալ զիտութեամբք վառեալ ի սիրտ պատանեաց զուսումնասիրութիւն, պատրաստելով զնոսա լինել պիտանի զործիչ յազգային այլ եւ այլ ասպարէզս, յորոց ոմանք հետեւելով Քեզ՝ զգեցեալ են զսեմն հոգեւորականի, ուխտելով զանձինս իւրեանց նուիրել իրիսոնեական վարդապետութեան, ի շինել զպիտ ազգայնոց եւ նոխացուցանել զգրականութիւն հայկական արդիւնաւէտ վաստակօք իւրեանց:

Չեն անյայտ եւ ոչ նուազ շնորհալի ձիրք Քո ի գրական ասպարիզի, որով

(*) Մայր Աթոռէն հասած է այն ԿՈՆԴԱԿ, զոր Ամենայն Հայոց Վեհ. Հայրապետք յիշած էր իր նկատարին մեջ Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր Յովնականը շնորհատրեւոյտ տալիս:

5578-72

զգալիասորդն փարոզութեան բանիւ ի բեմին եկեղեցոյ լրացուցեալ եւ գրչաւ, սիրելով զարգասիս մնաց փոյ յորսն աշխարհի, դաստիարակելով եւ գինեւոր ազգայինս, որ անկարող էին ունկնդիր լինել բանիւ փարոզութեան:

Արժան իսկ է յիշատակել ասանոր նաեւ զհաւասարմութիւն Քո առ Մայր Աթոռն Ս. Էջմիածնի, որոյ ուխտեալ միաբան եւ եւ Քոյով եռանդեամբ հանապազ սասար լեալ բարձրացուցանել զպատիւ Մօրս յուսոյ, եւ օգնական ի ներդրեան ժամանակիս:

Եւ արդ զոն եմք՝ տեսեալ եթէ Դու, պաշտօնեայ Տեառն, բեռն ծանր եւ խաչ զգասացուցիչ յուս Քո կրեցեր յիսնամեայ ժամանակաւ, եւ այսօր շուրջ գլխէ բոլորեալ կան դաստիարակեալք ի Քէն, առ ծնողն իւրեանց, իբրեւ կրթական եւ դաստիարակչական սերմանց անեցուցանողի ի հոգիս նոցա, որոց ի բովանդակ սրէ զանկեղծաւոր յարգանաց հաւաստիս ընդ ալեացդ խառնեալ հիւսնն պսակ յուսոյ ի գլուխ Քո եւ ի նակաս, սրբելով զայն ի ֆրանց, որ ամօք բազմօք զփրսն աշխատաւորի կրեաց տուայեալ ի մարմինն՝ այլ միտ զօրացեալ ի հոգի, զի գլուծ Տեառն զիսէր կրել եւ զակօս վարդապետութեան նորա ծնել ի միտս եւ ի սիրտս զաւակաց իւրոց հոգեւորաց:

Եւ Մեք, յաւուրս արեւմտի կենաց Մերում, յուեալ գայապիսի երախտագիտական զգացմունս, որ անհաւաստեալ են բարեպաշտական զգացմանց առ եկեղեցին, առ Ազգն եւ առ հոգեւոր պաշտօնեայս նոցին, յոյժ բերկրութեամբ լցուցանեն զսիրտ եւ զհոգի Մեր, յուսողիւր առնեն զՄեզ ի ծանու պաշտամունս եւ ի կոչմանս, եւ ի վեր բարձրացուցանեն զբազուկ Մեր առ Ամենաբարձրեալն առ ի օրհնել եւ զոհութիւնս մատուցանել Տեառն Մերում երկնաւորի, զի ցայէ արեւատարին հոգեւոր եղբարցս եւ զաւակացս, առ յապայն եւս նովին եռանդեամբ գործել ի պայծառութիւնս եւ ի պատիւ Առաքելական եկեղեցոյ Հայաստանեայց, որոյ արժանաւոր զաւակք եւ պաշտօնեայք են:

Եւ այսօրիկ գործք պարծանք Մեր համարին եւ մխիթարիմք, եւ այսու օրհնառաք Հայրապետական Կոնդակաւս ողջագործեմք գլխեզ, որպէս Հայր որդեսէր եւ խնդակից լինիմք ընդ խնդացեալ զաւակունս Մեր:

Ի վերջ բանիս յորդորեմք ասելով. Քաջալերեաց, պնդեա զգօտի ընդ մէջ Քո, եւ զի սակաւին ամբ Քո ներեն՝ բաշխեա առատութեամբ զհանգրոն շնորհեալն Քեզ ի Տեառնէ, զի կարացես ըստ Աւետարանական բանին համարակապէս ասել. «Տէր, անա զմնասն քո տասն մնաս արարի»:

Հայցեմք ի Տեառնէ յարատեւել ի կեանս յառողջութեան, յանդորրութեան, եւ ի խաղաղութեան, զի զմտադրեալսն ի սրտիդ կարացես ի կատար ածել, ամէն:

(Ստոր.) ՎՆՏԱՆԻ ԳԷՈՐԳ Ե. ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐԷ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

27-ն Հոկտեմբերի 1929 ամի,
Ըստ Տումարիս ՌՅԶ,
ի Հայրապետութեան Մերոյ ԺԹ. ամի,
յԱռաւառեան Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի,
ի Վաղարշապատ,
թ. 968

89348 ահ

141-98

1858-58

57-84